

PODZIM NA DĚČKU

NOVINKY NA DĚČKU

VEČERNÍČEK

ZAHRANIČNÍ SERIÁLY

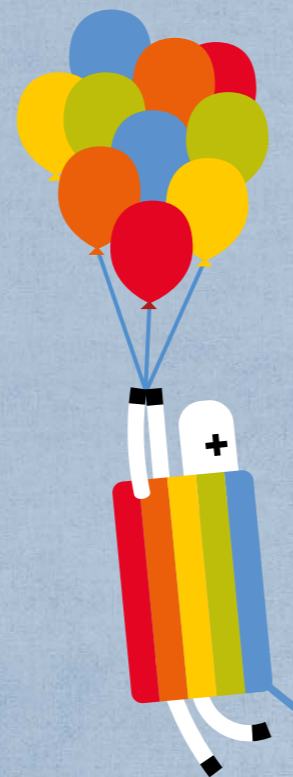
VZDĚLÁVACÍ POŘADY A PROJEKTY

STUDIO KAMARÁD SLAVÍ ČTYŘICET LET

CELOROČNÍ SOUTĚŽ

DOPROVODNÉ AKTIVITY DĚČKA

WEB DĚČKA

Je to již rok, kdy Děčko oslovilo šesté narozeniny a já oznamoval jeho nástup do školy. Nikdo z nás tehdy nevěděl, jak náročný rok nás všechny čeká. Došlo k mnohým změnám, které dopadly i na naše děti, pro něž Děčko vysílá. Netušil jsem, že nastane doba, kdy má slova o tom, že Děčko je bezpečný přístav, nabudou ještě hlubšího významu. V době krize, která postihla nejen Českou republiku, ale zasáhla celý svět, jsme dětem prostřednictvím naší obrazovky dál přinášeli radost, napětí i vzdělání. Děti mohly pořady Děčka sledovat i při své televizní výuce v rámci pořadu UčíTelka, kterou Česká televize spustila pět dní po uzavření škol.

To, že na děti myslíme stále, dokazuje i fakt, že byla, tak jako každý rok, odstartována letní soutěž Zachraňte trosečníky. Tematicky navazovala na celoroční projekt Děčka Dosvěta, který se věnoval bezpečnosti. Pro osmý rok vysílání, do kterého právě vstupujeme, jsme připravili celoroční vzdělávací soutěž pod názvem PLANETA JE PRGA, která se zaměřuje na téma ochrany životního prostředí. Cílem projektu je přimět děti k tomu, aby přemýšlely a aktivně se zapojovaly do ochrany naší planety.

V září Děčko předá na 60. zlínském filmovém festivalu Cenu diváků ČT :D nejúspěšnějšímu krátkému animovanému filmu pro děti a v nadcházejícím roce 2021 oslavíme čtyřicet let Studia Kamarád. Vysílání ČT :D je tradičně spojeno s nabídkou zábavně vzdělávacích pořadů, animací, sportovních pořadů, ale i se zpravodajstvím. Mezi naše podzimní vysílací priority patří nový ekologicky zaměřený pořad Rejpvá žížala, pokračování vzdělávacího cyklu pro děti Agent v kapse 2 nebo druhá série Pětky z garáže. Děti se dále mohou těšit na premiérové díly večerníčku Pat a Mat nás baví a zbrusu nový Honza a beránek. Z akviziční tvorby bych rád zmínil premiérové animované seriály studia Walt Disney Vampirina či Zákony Mila Murphyho a ekologický vzdělávací titul Hrajeme si s haraburdím.

Věřím, že nastupující osmý vysílací rok ČT :D bude minimálně stejně tak úspěšný jako ty předchozí a že naši diváci budou mít stále co objevovat a poznávat a zábavnou formou budou moci vstřebávat nové informace.

Petr Koliha
výkonný ředitel ČT :D

Rejpavá žížala

„Ze zkušenosti vím, že děti jsou velmi citlivé ke stavu naší planety a řadu z nich to hodně trápí. Smyslem pořadu je tedy nejen poskytnout hravou a zábavnou formou řadu důležitých informací, ale především dětem ukázat, že i ony, ačkoli jsou ještě malé, mohou přispět k tomu, aby se naší Zemi dařilo lépe. A když se na náš pořad občas podívá i nějaký dospělý a přidá se k dětem, tím lépe!“ říká kreativní producentka **Barbara Johnsonová**.

Průvodcem hravého pořadu o ekologii je vtipná animovaná žížala zvaná Rejpavá a její lidská kamarádka Anička. Každý díl se věnuje jednomu aktuálnímu tématu životního prostředí, například šetření vodou, úspoře tepla či světla, ochraně zvířat nebo recyklaci. Rejpavá žížala s Aničkou diváky nejprve zavedou k Plastovým, kteří představují dvojici ekologických analfabetů, a u nich jim ukáží, jak se rozhodně k planetě chovat nemá. Vysvětlí, jak to má být správně a že nejen dospělí, ale i děti mohou naší Zemi hodně pomoci. „Rejpavá žížala má velmi vtipný scénář, prosmáli jsme se se štábem celým červnem. Děti se dozvědí základní věci z oblasti ekologie, ale rozhodně zábavnou formou. Byla to krásná práce a můj milovaný Plastimil je komik první třídy,“ vzpomíná Mahulena Bočanová, která ztvárnila tetičku Aničky.

scénář: Vilém Dubnička, Jiří Chalupa // **režie:** Jakub Šmíd
dramaturgie: Barbora Vlnasová // **kamera:** Vidu Gunaratna
výkonná producentka: Veronika Trčková // **výtvarník:** Vhrsti
kreativní producentka: Barbara Johnsonová // **hrají:** Mahulena Bočanová, Lukáš Souček, Jan Vondráček, Sára Lutovská // **hlas Rejpavé žížale propůjčil:** Jiří Lábus

Režisér Jakub Šmíd: K ekologii mám blízko už od dětství

V čem všem bude Rejpavá žížala pro děti prospěšná?

Environmentální výchova se stala nedílnou součástí vzdělávání. Je velmi důležité ukázat dětem principy trvale udržitelného rozvoje, protože to, co si osvojí v dětském věku, pak mohou úspěšně uplatňovat po celý život a přispět tak k ochraně životního prostředí.

Jaký je Váš vztah k ekologii?

Osobně mám k ekologii víc než blízko, protože jsem celé dětství a dospívání strávil jako člen Mladých ochránců přírody. Každý týden jsem tak trávil v přírodě na cestách za poznáním i ochranou přírody.

Jak probíhalo hledání ideální formy, která pro děti bude zábavná a zároveň bude vzdělávat?

Vzdělávací pořady, na kterých jsem se v České televizi podílel (pozn. Bankovkovi – finanční gramotnost; Občanka – občanská gramotnost), v sobě vždy přinášely krom naučného obsahu velkou dávku humoru. V Rejpavé žížale jsme zvolili podobný přístup. V humorných situacích s neschopným strýčkem a tetičkou Plastovými se tak děti nenásilně seznámí se základy domácí ekologie.

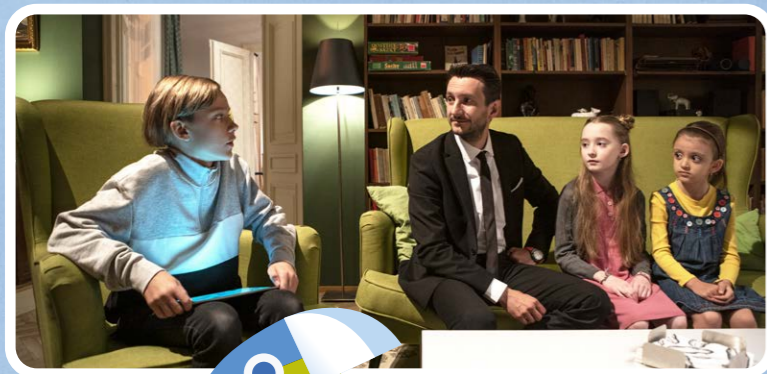

REJPAVÁ ŽÍŽALA

Agent v kapse 2

Zábavně vzdělávací seriál pro děti o tom, co je může potkat, pokud se ocitnou nečekaně samy nebo v situaci, kterou neznají a mohla by je vystrašit. Jeho cílem je tedy zábavnou formou seznámit děti se základními pravidly, kterými by se měly řídit v náročnějších situacích. Svět je totiž nejen krásné, ale někdy i nebezpečné místo, takže pro dítě je určitě dobré vědět, co má dělat, kdyby se třeba ztratilo nebo by mělo poskytnout první pomoc.

scénář: Petra Dvořáková, Jiří Chalupa, Hynek Trojánek, Anna Bobreková // **režie:** Jan Těšitel // **dramaturgie:** Kristina Nedvědová // **výkonná producentka:** Veronika Trčková // **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová // **hrají:** Václav Jílek, Josefína Krycnerová, Adrian Gabaj, Jan Vokrouhlecký, Mia Kavanová

Václav Jílek: Neexistuje problém, který by se nedal vyřešit

Jak pořad Agent v kapse charakterizoval? V čem je dětem prospěšný?

Agent v kapse je pořad pro děti, který by jim měl pomáhat v nejrůznějších složitých situacích. V každém díle partička dětí řeší různé problémy a zavolají si agenta na pomoc, který jim pomůže daný problém vyřešit. Snažíme se to dělat zábavně edukační formou, aby to děti bavilo.

V prvních pětadvaceti dílech jste dětem pomáhali třeba při šikaně, nebo při alergii?

Co budete řešit v dalších pokračováních?

Vybrali jsme nových šestnáct témat: jinou formu šikany, ztracení se na exkurzi, jízdu na koni, nebo třeba jak správně založit oheň.

Na webu Agent v kapse děti najdou také užitečnou aplikaci pro případ nouze...

Děti tam mohou objevit užitečná čísla: na policii, k hasičům, nebo linku bezpečí. Dětem vždy vštěpuji, že se mají svěřit rodičům, nebo učitelům, že není nic, co by se nedalo vyřešit. Najdou tam také appku pro mobily, která pro ně může být určitým návodem v podobných situacích.

Na Děčku coby Agent v kapse představujete pro děti určitý vzor – má v sobě Václav Jílek něco z Agent v kapse?

Samozřejmě jsem zodpovědným představitelem Agent v kapse. Sám bych samozřejmě také vždy rád věděl, co dělat správného. Sám bych také měl rád postavíčku agenta, kterou bych zmáčkl, a on mi přispěchal na pomoc.

Hudební perličky Pavla Šporcla

Seriál, zaměřený na první seznamovací krůčky s vážnou hudbou uvádí přední český houslový virtuos Pavel Šporcl, kterého doprovázejí hosté – ať už profesionální muzikanti, nebo talentované děti. Pořad s krátkými animacemi představí slavné hudební skladatele a ukázky jejich tvorby. Spojením hrané melodie a perliček zajímavostí o konkrétní skladbě, jejím autorovi a historických souvislostech se hudební dílo stává pro děti atraktivním a snadno zapamatovatelným.

scénář: Zora Jandová // **režie:** Zbyněk Fiala // **dramaturgie:** Michaela Koliandrová // **kamera:** Petr Seidl, Radek Bláha // **výkonná producentka:** Klára Dražanová // **kreativní producent:** Petr Mühl // **průvodce pořadu:** Pavel Šporcl

Pavel Šporcl: I klasická hudba může být veselá a zábavná

Kdo patří mezi Vaše nejoblíbenější skladatele vážné hudby?

Celý život opravuji slovo „vážná“ hudba na „klasická“. I ta totiž může být veselá a zábavná. Mezi mé favority určitě patří geniální houslista a skladatel Niccolò Paganini, ve svém repertoáru mám řadu jeho skladeb a pravidelně je hraji. Mám velmi rád J. S. Bacha a také jej často zařazuji do svého koncertního programu. A nesmím zapomenout na české velikány Antonína Dvořáka, Bohuslava Martinů a další.

V čem spočívá trik, jak předat něco z klasické hudby dětem, aby je to bavilo?

Děti jsou velmi vnímavé publikum a trik tkví v tom, předat jim informace a vzbudit lásku k hudbě

vhodnou a pro ně přijatelnou formou. Mnoho let na tom pracuji ve formě výchovných koncertů. V posledních letech pak s Děčkem v pořadu Hudební perličky Pavla Šporcla. V nich dětem zábavnou formou říkám zajímavosti ze života skladatele, jak vznikají hudební díla, představuji různé hudební nástroje, hraji, zpívám a spolu se zajímavými hosty se snažím děti tímto způsobem upoutat. A perličky jsou opravdu skvělé a oblíbený pořad.

Vzpomenete si na nějakou skladbu, kterou máte spojenou se svým dětstvím?

Je to skladbička Sedí liška pod dubem, kterou jsem hrál jako malý kluk na svém prvním veřejném vystoupení.

Pětka z garáže II

Z party dětí, která se schází v garáži, se stávají opravdoví muzikanti. V pokračování seriálu poctivě zkouší a snaží se složit další, v pořadí už druhou píseň. Jejich kamarád Albert Černý jim dál ze všech sil pomáhá a není sám. Cenné rady jim dal i Ondřej Brzobohatý, Emma Smetana, Radek Banga, Tereza Mašková a další profíci, díky kterým se v hudební branži začínají konečně cítit jako doma.

režie: Vít Procházka // **dramaturgie:** Soňa Pokorná // **kamera:** Vojtěch Vančura // **výkonný producent:** Petr Nezval // **hraji:** Albert Černý, Ondřej Brzobohatý, Emma Smetana, Radek Banga, Tereza Mašková a další

Honza a beránek

Honza pase ovce bohatého sedláka na stráni za vsí a sní o tom, jaký že je ten svět za velkým kopcem. Na jaře se narodí ve stádě černý beránek – prostě Čert – nejzvědavější a nejčilejší ze všech. Pořád by si jen hrál a bez Honzy neudělá ani ránu. Sedlákovi je ale černý beránek trnem v oku, protože prý nosí smůlu, a chce se ho co nejdřív zbavit. Záminka se brzy najde a Honzovi s beránkem nezbyvá než se vydat do světa na zkušenou.

Honza s černým beránkem vytvářejí ústřední dvojici seriálu a společně prožívají nejrůznější pohádková dobrodružství, ať už s hastrmanem, nebo s čarodějnici, na pouti, či na tajemném hrádku. Honza ani beránek Čert nejsou prvoplánoví hrdinové, někdy dokonce můžeme pochybovat o rozumnosti a prospěšnosti některých jejich činů. Díky své bystrosti, hravosti, vynalézavosti a odvaze si však dokážou vždy poradit a společně tvoří nesmírně sympatickou a originální dvojici. „Seriál je výjimečný nadčasovou originalitou výtvarného rukopisu Josefa Lady, vůbec poprvé namlouvá ladovský večerníček legendární herec Josef Dvořák... A pozor – v novém kresleném večerníčku bude i zpívat!“ říká dramaturg **Miloš Zvěřina**.

scénář: Michal Čunderle // **režie:** Pavel Kubant
dramaturgie: Miloš Zvěřina // **výkonná producentka:** Veronika Trčková // **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová // **večerníček namluvil:** Josef Dvořák

Josef Dvořák: Když mě lidé potkají, často vzpomínají na večerníčky

Čím Vás nový Večerníček zaujal?

Jako dítě školou povinné jsem se do obrázků Josefa Lady zamiloval. Začalo to knížkou Bubáci a hastrmani. A nyní díky Honzovi a beránkovi jsem měl možnost namlouvat Večerníček, který vymyslel. To mě strašně lákalo.

Byla pro Vás práce na Honzovi a beránkovi v něčem nová?

Ta práce byla úplně jiná. U všech Večerníčků v minulosti, ať už to byli Králíci z klobouku, Maxipes Fík, nebo Včelí medvídci, se namlouval nejdříve zvuk a teprve potom se animovalo. Tady to bylo obráceně.

Jak vnímáte ve své tvorbě večerníček?

První, na kterém jsem spolupracoval, byl Maxipes Fík a myslím, že nikoho ze štábu tenkrát nenapadlo, že se z toho stane taková legenda. Když pak přišla nabídka na Králíky z klobouku, tak jsem se tomu vůbec nebránil. Ta práce byla příjemná a byla velmi kvitovaná. Děti si je velmi žádali.

Kterou z těch slavných pohádek máte nejraději?

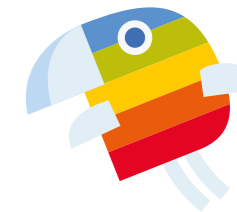
Všechny stejně. Snažili jsme se je udělat co nejlépe. Ani jeden nemůžu vypíchnout nad ostatní.

Velmi se věnujete dětské tvorbě. Co Vás na ni tak přitahuje?

Z každé nabídky jsem byl nadšený. Pamatuji si, že když se začal vysílat první díly Malého televizního kabaretu, dívali se i dospělí. Tam byla výhoda, že na place jsme mohli poměrně dost improvizovat, a to díky Štěpánce Haničincové, která byla zároveň dramaturgyní pořadu a musela to vždy obhájit. Dnes když jdou lidé okolo naší chalupy a uvidí mě, často se zastaví a vzpomínají právě na večerníčky a Malý televizní kabaret.

Jak vznikaly hlasy k jednotlivým postavám?

Když jsem přišel poprvé do studia, byl jsem naprosto nepopsaný papír. Pamatuji si, že jsem v té době poměrně dost kouřil a byl jsem i na pivu večer před tím, než jsem šel poprvé do studia. Tam jsem pak trochu huhňal a pan režisér řekl, že takto nějak by mohl mluvit ten robustní pes. Obecně to ale vznikalo tak, že jsem musel postavičku vidět na obrázku a nějak samovolně mě to napadlo. Třeba u Pučmelouda mě inspiroval náš někdejší divadelní ředitel. Když se ostatní okolo smáli, potvrdilo se mi, že jdu správným směrem.

Pat a Mat nás baví

Dva notoričtí nešikové se poprvé objevili v roce 1976 v krátkém filmu Kuťáci. V seriálu A je to! se s dvojicí diváci setkávají znovu, ovšem v trochu jiné podobě. Tvůrci Lubomír Beneš a Vladimír Jiránek oblékli loutkové postavičky do nových triček a přidali jim rádiovku a kulicha. Původně byl seriál určen dospělým divákům, svým humorem si však bezvýhradně získal i děti. Jména Pat a Mat nosí oba hrdinové od roku 1989 a jejich optimistický přístup k problémům slaví úspěchy i v mnoha dalších zemích světa. Koprodukční účast České televize v další řadě dobrodružství nejslavnějších kutilů všech dob je pozitivní zprávou pro všechny příznivce tohoto kultovního animovaného loutkového seriálu. V této nové sérii Pat a Mat opět excelují v gejzírech šílených nápadů, jak vylepšit dům i zahradu.

režie: Marek Beneš // **dramaturgie:** Kateřina Krejčí
výkonná producentka ČT: Veronika Trčková
producent: Tomáš Eiselt, Patmat film s.r.o.
 kreativní producentka ČT: Barbara Johnsonová

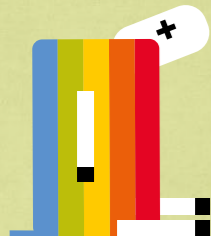
Vampirina

Nová koprodukce studia Disney seznamuje diváky s holčičkou Vampirinou, která žila se svými rodiči v Transylvánii, byla oblíbená mezi duchařskými kamarády a vedla spokojený život, jak se jen na strašidlo sluší a patří. Dosavadní život ale vezme za své, jakmile se roztomilá upíří rodinka přestěhuje do Pensylvánie, kde si maminka splní sen a otevře si v lidském světě bistro pro neméně roztomilá strašidla, ať už to jsou příšerky, kostlivci, či přízraky.

Zákony Mila Murphyho

Milo Murphy je ztělesněním Murphyho zákona: co se může pokazit, to se s jistotou pokazí. Vyzbrojen znalostmi, batohem plným zásob a hlavně nekonečným optimismem, který změni jakoukoli katastrofu v dobrodružství.

MasterChef Junior VII

Proslulou kuchyni bere útokem nová skupina nadšených mladých kuchařů. Děti ve věku od osmi do třinácti let jsou odhodlané předvést svůj kulinářský talent, vyhrát sto tisíc dolarů, prestižní trofej a především titul MasterChef Junior. Budou čelit kritice poroty složené z nejslavnějších šéfkuchařů světa v čele s obávaným Gordonem Ramsayem.

Operace JAUU!

Zdá se to neuvěřitelné, ale britský cyklus Operace Jauu existuje už osm let a má již osm řad. Christofferovi a Alexanderovi van Tullekenovými, jak zní plná jména dvojčat-lékařů narozených 18. srpna 1978, přibýlo pár let, pár kil navíc (hlavně Xandovi) a dvě děti (jenom Chrisovi). Rozhodně jim ale nebyla energie a hravost, s nimiž dětem nejen ve Velké Británii přibližují tajemství lidského těla a neuvěřitelně vynalézavou formou zpracovávají nejrůznější otázky fyzického i duševního zdraví. Letos dokonce přibude i speciální díl o covidu-19.

Edu

Tisíce videí pro chytrou zábavu i vědu

Webová stránka plná krátkých vzdělávacích videí, která z pořadů České televize vybírali zkušení učitelé. Pro žáky mateřských, základních i středních škol.

ČT edu nabízí přes tři tisíce vzdělávacích videí z pořadů České televize. Ta jsou přehledně rozdělena podle stupňů, předmětových oblastí i témat tak, aby se uživatelé co nejlépe dostali k tomu, co je zajímavé.

Vedoucí projektu Alžběta Plívová: Učení může být zábavnější, pestřejší i snazší

Jak vypadá spolupráce s učiteli na tvorbě obsahu ČT edu?

Od prvního okamžiku, kdy nás napadlo projekt ČT edu vytvořit, jsme jistě věděli jednu věc. A to, že nechceme, aby vznikl „od stolu“, aby byl odtažený od praxe. Proto jsme hned v počátcích začali všechny naše nápady konzultovat s učiteli, didaktiky, dalšími odborníky na vzdělávání. Následně jsme vytvořili asi čtyřicetičlenný tým pedagogů, kteří v návaznosti na svoje zkušenosti a v souladu se svou aprobací začali vybírat pro ČT edu ta nejvhodnější videa z nekonečného archivu České televize. Po spuštění webu jsme následně přizvali ke spolupráci řadu škol a dostali skoro od tisícovky učitelů informace k tomu, jaký obsah by se jim nejvíce hodil. Na rozšíření Edu o tato videa nyní intenzivně pracujeme.

A jak tedy ČT edu využívají učitelé?

Jaro bylo samozřejmě specifické, protože prezenční výuka se změnila v učení na dálku. Učitelé používali videa jako doplněk dalších vzdělávacích aktivit, pro rozšíření svého výkladu nebo jako alternativu k textům. Před prázdninami se tak s Edu učilo půl milionu uživatelů. Ale podle výzkumu, který pak mezi učiteli probíhal, víme, že videa najdou uplatnění i ve standardní školní hodině. Už dnes většina pedagogů využívá digitální vzdělávací zdroje, a to především videa. Že zařazuje video do výuky několikrát týdně, deklarovalo skoro 40 % učitelů ZŠ a SŠ.

Jaké výhody jim video do výuky přináší?

To je různé u různých předmětů. Pro někoho je důležité ukázat to, o čem se se žáky baví, názorně, demonstrovat konkrétní jevy. Jiní učitelé hledají ve videu možnost, jak žáky zaujmout, vtáhnout do tématu, rozšířit kontext. Řada učitelů také zadává zhlédnutí videa jako součást domácí přípravy. Výhodou ČT edu je, že videa jsou monotematická, krátká a jejich obsah je relevantní. Pracuje se s nimi tak poměrně snadno.

Využívají ČT edu jenom učitelé, nebo i žáci sami, případně rodiče?

Samozřejmě. Pro rodiče, kteří hledají pomocníka s „doučováním“ vlastních dětí, funguje Edu velmi dobře. Učení pak může být o něco zábavnější, pestřejší i snazší. Stejně tak žáci, kteří se připravují do školy, nebo například vypracovávají referát či samostatnou práci, najdou v ČT edu řadu užitečných obsahů.

UčíTelka

První školní den se na obrazovku vrátila UčíTelka. Ta tentokrát není zaměřena na distanční výuku, ale naopak pomáhá dětem s návratem do tříd. Vysílá se pravidelně od pondělí do čtvrtka, od 13.00 hodin, vždy na ČT2. Každý den je věnován jednomu předmětu se zaměřením na žáky prvního stupně základních škol.

UčíTelka dětem nabízí aktivity rozšiřující jejich znalosti pomocí úkolů a her, které mohou samostatně realizovat v domácím prostředí. Jde především o podporu náročnější látky. Pondělí je věnováno českému jazyku, úterý matematice, středa člověku a jeho světu a čtvrtek angličtině. Lekce na sebe tematicky navazují. Pětiminutové přestávky obstarávají hosté z různých oblastí, jako jsou hudební výchova, tělesná výchova, přírodověda apod.

Nově se objeví magazín UčíTelka – kabinet každou neděli od 6. září v 9.00 hodin, po Studiu Kamarád. Nový formát je primárně určen rodičům a učitelům, aby jim rozšířil obzory v oblasti vzdělávání a pomohl jim v praxi. Poradí jak s klasickou výukou a přístupem školy, tak i zmapuje nové vzdělávací metody: Dánské metody Basic, Hejného metody, Slabikovací metody, Písmenkové metody nebo Montessori. Dále například doporučí tipy pro vhodnou četbu vzhledem k věku a rychlosti dítěte i tipy na samovzdělávací hry, kterým se děti mohou věnovat samy nebo ve skupinkách. Oba projekty vznikají s odbornou garancí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy.

Vedoucí projektu Luboš Rosí: Přes týden vysíláme program určený dětem, o víkendu pak primárně rodičům

Jak byste zhodnotil UčíTelku vysílanou během pandemie?

UčíTelka byla v první fázi pro Českou televizi jedním z neúspěšnějších projektů. A to nejen kvůli diváckému zájmu, ale také z hlediska hodnocení. Právě velmi pozitivní zpětná vazba byla jedním z důvodů, proč jsme se už od jejího „posledního“ dílu zabývali myšlenkou, jak na ni navázat a pokračovat v ní.

Vypadá to, že výuka ve školách bude od září probíhat... Jaká je tedy hlavní motivace, proč bude pokračovat UčíTelka?

Stále nevíme, jak podzim na školách proběhne. Nevíme, zda na všech školách bude výuka v podobě, jak ji známe. Proto chceme být pro děti a rodiče připraveni a poskytnout jim případně něco navíc. Lidé si to mohou představit jako takové odpolední doučování. Bude to možnost zopakovat si látku napříč předměty. Zároveň tím ale chceme jasně sdělit, že jsme připraveni v případě, kdyby bylo potřeba vrátit se k původnímu formátu.

Přiblížil byste novinku: víkendový formát pro rodiče?

Když jsme přemýšleli, s čím přijít od září, bylo jasné, že to nemůže být dopolední výuka tak, jak ji diváci znají. Doufáme totiž, že většina škol pojede v normálním režimu a že děti budou dopoledne ve škole. Rozhodli jsme se tedy přinést opakování, a to v hodinách krátce po obědě, kdy se děti vrací

domů. Neradi bychom také zapomněli na rodiče, tak přicházíme se samostatným pořadem UčíTelka – kabinet. Přes týden tedy vysíláme program primárně určený pro děti, o víkendu pak pro rodiče. Ten se bude zabývat tím, jak děti znovu motivovat k učení a jak by měly děti naložit se svým volným časem.

České televize spustila vzdělávací projekt ČT edu. Jak spolupracujete?

ČT edu představuje pro Českou televizi jeden z klíčových projektů. Je tedy logické, že když tu kvůli aktuální poptávce vznikl projekt UčíTelka a zároveň se dlouhodobě profiluje ČT edu pro velmi podobnou skupinu, naší snahou samozřejmě je tyto projekty co nejvíce propojit. Do nové UčíTelky tak chceme dávat ukázky z ČT edu, odkazovat na tento projekt, tak aby si děti i rodiče mohli libovolně materiály v případě potřeby dohledat.

Jak je to s výběrem lektorů do podzimního vysílání?

Jsme moc rádi, že s námi rozhodli pokračovat ti, kteří s námi spolupracovali. Tím neříkáme, že sestava je konečná, nicméně tím, že sami avizujeme, že jde o pokračování původního projektu, pro nás představuje důležitou věc fakt, že zůstávají stejní učitelé a stejní moderátoři. Stejně tak i vizuální zpracování pořadu má přímo odkazovat na to, co vzniklo na jaře.

Ty Brd'o!

Zábavně populární cyklus pro nejmenší je pro děti bedkem, který jim zábavnou formou přiblíží „neprobádaný“ okolní svět.

Draci v hrnci

Cyklus nechce děti prioritně učit vařit. Přestože v každém díle jim poskytuje návod, jak si připravit jednoduché jídlo, současně dětem přináší spoustu neznámých informací o jednotlivých potravinách. Zároveň dokazuje, že vařit mohou i malé děti. Hravou formou seznámí dětského diváka s tajemstvím spižírny, ledničky a kuchyně. Odhalí se původ brambor, vajec, špaget a dalších dobrot, ze kterých vytvoříme jedlé pokrmy.

Novinky z přírody – přírodní kalendář

Pořad přináší vždy čerstvé zprávy o tom, co se právě děje v naší přírodě, přitom se zajímá jak o rostlinnou, tak živočišnou říši, jeho prostřednictvím se navíc dětská diváci podívají do mnoha podmanivých míst.

S Jakubem v přírodě

Jak přežít v přírodě nebo ulovit rybu? Jakub Vágner jako světoznámý dobrodruh a rybář procestoval celý svět a ví, jak se v přírodě chovat, přežít v ní a orientovat se. Dětem i jejich rodičům ukazuje krásy české přírody a zajímavosti, které jsou všude kolem nás, jen je mnohdy nevidíme.

Nuly a jedničky

Světlem hýbe matematika! Nesoudná trojice složená z génia-teoretika Alberta, kreativní historičky Kari a matematikou nepolíbeného Luby se rozhodla začít natáčet vlastní videoblog o síle této vědy. Matematické záhady to mají spočítané! Divákům pořad představí matematiku jako něco hravého, zábavného, aktuálního, ale i poučného a praktického. Primárním cílem není děti matematiku naučit, ale vytvořit k ní pozitivní vztah. Díky pořadu děti zjistí, že současný svět by bez matematiky nefungoval, že díky ní mohou dělat mnoho svých oblíbených činností, že významní matematici z minulosti a současnosti jsou skuteční borci, že díky znalosti matematiky mohou vykonávat mnoho zajímavých povolání a že s matematickými pokusy a experimenty může být velká zábava.

Zachraňme Zemi

Pořad, který děti informuje, vzdělává a baví. Jedná se o cyklus, který odpoví na dotazy typu, jak funguje větrná elektrárna, proč je důležitá recyklace odpadů, jak vzniká bioplyn a k čemu se využívá, jak chránit životní prostředí nebo jak šetřit energií.

AZ kvíz Junior

Test vědomostí pro všechny kvízomaniaky. Dětskou verzí populární soutěže provází Honza Adámek známý také ze Záhad Toma Wizarde, kde pátrá po tajemných zákoutích historie.

Už tam budem?

Vzdělávací soutěž, ve které si protagonisté vyzkoušejí, jaké by bylo zúčastnit se mise na Mars. Odehrává se v atraktivním prostředí pěti science center v různých částech České republiky. V každém díle soutěží dva týmy, jejich úkolem je postupně řešit problémy, které let na Mars přinese, a vyvinout vše potřebné pro uskutečnění mise. Výpravu na Mars připravuje vlivný český vizionář a mecenáš, pan Tečka, který se rozhodl, že prvním člověkem, který vstoupí na planetu Mars, musí být Čech! Sám sebe jmenoval kapitánem vesmírné mise a za svou posádku si zvolil pět majitelů nejlepších vědeckých pracovišť. Na plnění všech úkolů bude dohlížet kapitánova pravá i levá ruka – proslulý asistent Ducháček.

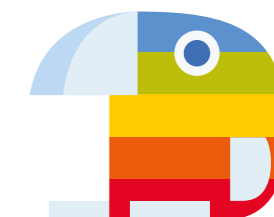
Sám v muzeu

Zábavný seriál o pozoruhodných exponátech z českých muzeí. Když pan vrátný zavře muzeum a vydá se na obhlídku, natrefí nejen na prostořekou uklízečku Blaženku, ale i na nečekané návštěvníky, jejichž životní příběh je spojený s některými zajímavými exponáty a jejich fascinujícími příběhy.

Terčin zvířecí svět

Terka je dvanáctiletá slečna, která zbožňuje vše, co leze, skáče, plave či létá, zkrátka bez zvířecích kamarádů si svůj život vůbec nedokáže představit. A tak jsou obyvateli jejího pokojíčku psí chundeláč Quido, stejně jako pestrobarevný elegán, chameleon jménem Karel. Když se jednoho dne dostanou oba do problémů kvůli její chovatelské chybě, Terka si uvědomí, že zvířata tady přece nejsou jen pro zábavu, ale měla by o nich také něco vědět, aby se i jim s ní žilo dobře. A tak se rozhodne založit vlastní zvířecí videoblog, spolu se svými kamarády o nich natáčet videa a hlavně dělit se o ně s ostatními zvířecími fanoušky.

STUDIO KAMARÁD SLAVÍ ČTYŘICET LET

Kamarádi, máme vás rádi! Už čtyřicet let

Studio Kamarád se poprvé na obrazovkách Československé televize objevilo 4. ledna 1981. Ještě o několik týdnů starší jsou jeho dva hlavní protagonisté – Jů a Hele, kteří začali svou televizní kariéru ve zkušebním vysílání na konci roku 1980. Vizuální podobu pořadu vtiskl akademický malíř Stanislav Holý. Jůheláci dětským divákům (s několika přestávkami) přinášejí úsměv už téměř čtyřicet let.

STUDIO KAMARÁD SLAVÍ ČTYŘICET LET

Jiří Lábus:

Přál bych si, aby Studio Kamarád děti i nadále vtipnou a nenásilnou formou vychovávalo

Vzpomenete si, jak Vás před čtyřiceti lety oslovili, abyste namluvil postavičku Jů?

To si pamatuju úplně přesně. Zrovna jsem dělal postsynchrony k pohádce Princové jsou na draka s písničkami Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře a přišla za mnou paní z dětského vysílání, že se chystá nové dětské pásmo na nedělní rána. Že by tím měli provázet dva plyšáci. Jeden se bude jmenovat Jů a druhý Hele a navrhl je a vlastně celou scénu výtvarník Holý. Prý jestli bych nechtěl namluvit toho jednoho panáka. Řekl jsem, že to vezmu, ale to jsem netušil, že to budu dělat dalších čtyřicet let. To by mě vážně nenapadlo.

Čím si vysvětlujete oblíbenost tohoto dětského formátu?

Bylo to něco nového, co tu dosud nebylo. Vycházelo to z The Muppet Show, úspěšného dětského pořadu ve Velké Británii. A určitě velkou zásluhu na tom má právě výtvarník Holý. Ti panáci jsou výborně vymyšlení a celá dekorace má úžasně pozitivní rozměr. Jů a Hele sice hýbají jen rukama a nohama a otevírají pusy, ale mají tak univerzální a bezvadný obličej, že se v něm zračí radost a smutek a všechny možné emoce.

Sledoval jste The Muppet Show? Inspirovali jste se jí při ožívování Jů?

Věděl jsem, že to existuje, ale viděl jsem ho až po

revoluci a to už Jů a Hele byli zaběhnutí.

Jedete podle pevného scénáře, nebo můžete i improvizovat?

Moc prostoru k improvizaci není. Často se výstupy Jů a Hele vážou na živé herce a nechci je zaskočit něčím, co nebylo ve scénáři. A hlavně musíme dodržet stopáž jednotlivých výstupů.

Potkáváte se i s dalšími postavičkami Studia Kamarád?

Ne zase tak často, ale pokud ano, tak nejvíce určitě s Mufem.

Studio Kamarád není Váš jediný dlouhodobý projekt. Dlouho jste v jednom divadle, několik desetiletí namlouváte Marge Simsonovou, s Oldřichem Kaiserem připravujete rozhlasový pořad Tluchořovi a tak dále. Máte rád, když projekty trvají mnoho let?

To je pravda, ale na začátku nikdy netuším, že to bude mít takové trvání. Když jsme psali pořady Možná přijde i kouzelník, tak jsem netušil, že se tomu diváci budou smát i za čtyřicet let. U Simpsonů jsem také netušil, že se budou připravovat po třicet let vždy dvacet pět nových dílů.

Jak se bráníte stagnaci, aby to nebyla rutina?

Když vezmu třeba právě Studio Kamarád, tak štáb, který ho připravuje, se už několikrát obměnil. Je tam mladá generace a na rutinu není ani čas.

V čem je jiné namlouvání Jů oproti třeba namlouvání Večerníčků nebo Marge Simpsonové?

Je to hodně jiné. Ve Studiu Kamarád před sebou máme obrazovku a za námi je celá dekorace. Musíme na sebe reagovat jak s loutkoherci, tak s těmi, kterým propůjčujeme jednotlivé hlasy. Je to hodně o spolupráci. A když namlouváte Simpsony, tak máte předem daný text a ten přečtete. A animovaný Večerníček nejdříve celý namluvím a pak teprve se to podle toho kreslí.

Hodně jste pracoval pro dětské publikum. Jak vnímáte tvorbu pro děti?

U hraní v pohádkách a dětských pořadech byla v době totality záruka, že tam nebude žádná politika. Proto to mnoho herců vyhledávalo. Já musím říct, že dětská tvorba v mé filmografii je skoro ta nejkvalitnější. Třeba když mi bylo pětadvacet, tak jsme natočili Pány kluky. To je nesmrtelný film, na který rád vzpomínám.

Oblíbený byl také Malý televizní kabaret...

To byl ve své době fenomén. To psali Ondřej Suchý s Oldřichem Dudkem. U natáčení bylo přímo dětské publikum a dnes když to náhodou opakují, tak mi píšou, že se u toho děti baví.

Je dnes dětské publikum jiné, než tomu bylo dříve?

Dnes jsou děti díky technologiím mnohem více informováni o světě. Ale přijde mi, že trošku ztrácejí fantazii a smysl pro hru. Je to technokratická generace, která raději kouká do mobilu než na nějaký zámek, na louku nebo jakoukoliv skutečnost.

Co byste Studiu Kamarád popřál k jubileu?

Aby měl dobré autory a scénáře a aby rezonovaly s tím, co děti zajímá. Aby v něm děti nacházely radost a poučení. Aby děti vtipnou a nenásilnou formou vychovával.

Ota Jiráček:**Jak jsem viděl Jů, tak se mi huba sama protáhla a už mi to zůstalo**

Čím si vysvětlujete obrovskou popularitu, kterou si dvojice Jů a Hele získala?

Bylo to šikovně vymyšlené: nápadití panáci od Stanislava Holého, dobře napsané scénáře přijatelné pro děti. Čtyřicet let je čtyřicet let. Během nich jsme se s loutkáři tak sehráli, že když jim něco upadne, my to zapojíme do textu, nebo když my zaimprovizujeme, oni se rádi přidají. Jinak jsou scénáře dané a my pak improvizujeme na základě nich.

Postavu Hele jste „převzal“ po Milanu Nedělovi, i když jste ji původně měl namlouvat Vy – jak to tehdy přesně bylo?

Byl jsem společně s Jirkou Lábusem vybrán, ale měl jsem v té době už podepsaný zájezd do Holandska. Natáčení začalo dříve, než jsem se stihl vrátit, takže na začátku to dostal Milan Neděla, který však následně onemocněl, tudíž mi znovu zavolali. Řekl jsem tedy Milanovi, že ho zaskočím, a až se vrátí, tak mu místo zase přepustím, on ale trval na tom, ať si ho už nechám, protože jsem byl vybrán původně.

Snažil jste se Milana Nedělu nějak napodobovat?

Ze začátku jsem to zkoušel, ale jak jsem viděl toho panáka, tak se mi huba sama protáhla a už mi to zůstalo.

Říkal jste, že Vás na ulici poznávají děti podle hlasu – hráli jste ho někdy před vlastními dětmi?

Když jsem po natáčení prvních dílů přišel domů, automaticky jsem mluvil jako Hele. Jinak jsem takhle bavil děti všech, kteří mě požádali.

Jak se po těch čtyřiceti letech bráníte stereotypu?

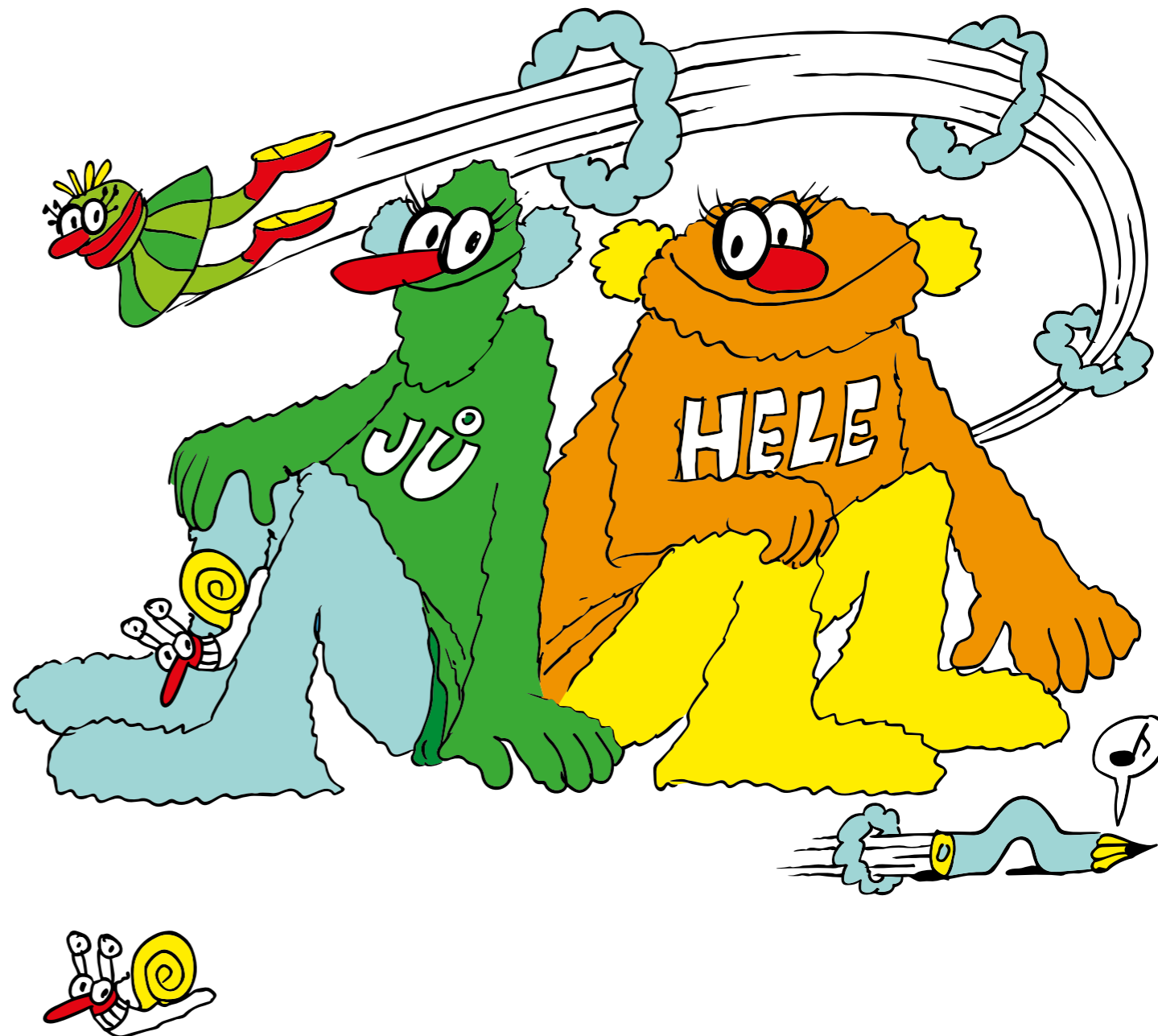
Ten tam, troufám se tvrdit, není a ani se tam snad za tu dobu nedostal, protože nás to baví. Ve scénářích jsou stále nové a nové věci, kterých se držíme, a navíc si mezi tím občas zaimprovizujeme.

Věnujete se mnoha činnostem: dabujete, malujete, píšete... Říkáte, že všechny tyto činnosti máte stejně rád. Pomáhá Vám to udržet si svěží vztah k práci?

Určitě, člověk si u jednoho od druhého odpočine. Musí totiž u všeho myslet jinak, takže je to tak pestré, že to člověka do stereotypu neuvrhne.

Jů a Hele jsou inspirováni pořady Sezamová ulice a The Muppet Show. Jste i Vy fanouškem těchto pořadů?

Věděl jsem o nich a líbilo se mi to. Ale jak jsme to začali dělat my, tak jsem myslel jenom „po našem“.

Legenda Studia Kamarád Jiří Chalupa: Srdíčka dnešních dětí jsou stejně vnímavá a citlivá, jako byla ta naše

Vybavíte si, jak se vůbec zrodila myšlenka vytvořit postavy Jů a Hele a jak vznikalo Studio Kamarád?

Do doby vzniku Studia Kamarád se vysílaly pro děti jenom jednotlivé pořady, tu vyprávěná či hraná pohádka, tu třeba folklorní písničky. Studio Kamarád bylo ve své době nové a vlastně přelomové hned z několika hledisek. Jednak byla dětem věnovaná pravidelná ucelená plocha v délce dvě hodiny, což bylo do té doby něco nemožného. Nikdy jsme si nemysleli a ani jsme nechtěli, aby se děti dívaly celé dvě hodiny, ideálem bylo naučit je vybírat si to, co je jim blížké.

Další důležitý aspekt byl kontakt. Jak Jůheláci a ostatní loutkové postavičky, tak živý moderátor neuváděli pořady, ale povídali si s dětmi. Děti tak nebyly k televizoru odkládány, ony se na Studio Kamarád nedívaly pasivně, ale s postavami na obrazovce si povídaly, rozvíjely si fantazii, přemýšlely. Součástí téhle formy byla i základní filozofie Studia Kamarád – děti mají starosti a problémy a radosti stejně důležité jako dospělí. Dospěláci si do té doby mysleli, že jedině oni nesou na bedrech tíhu světa a že děti tu jsou od toho, aby je pokorně poslouchaly. Studio Kamarád razilo názor, že děti jsou stejní jako dospělí, jen jsou menší. I moderátor s nimi tedy hovořil a jednal jako rovný s rovným.

Z takového názorového podhoubí se zrodilo Studio Kamarád. Nutno říci, že jsme nebyli v tomhle směřování osamoceni, podobné názorové proudy se rodily i jinde ve světě, zejména například ve Skandinávii. Takový skládaný pořad jsme si už před tím několikrát vyzkoušeli, ale vždycky to byla solitérní a výjimečná záležitost. Nikdy jsme si nemysleli, že

by se něco takového mohlo vysílat každý týden. Až tehdejší zástupce šéfredaktora Miloslav Doubrava přišel s nápadem, že by takové pásmo mohli uvádět jacísi panáci, ani člověk, ani zvíře. Měl za manželku Kanadanku, tak přece jenom viděl na světové trendy o dost víc než my.

Kdo ještě patřil do užšího tvůrčího týmu?

V té základní trojici byla určitě i Anna Jurásková a nebylo by spravedlivé nejmenovat další – například Stanislava Holého, který dal loutkovým postavám úžasnou podobu. Ti panáci byli barevní, milí, hebcí a chlupatí, jakoby vybízeli k pohlázení. Potom už stačilo dodat jim trochu humoru a to by bylo, aby je děti nevzaly za své. Taky bych jmenoval režiséra prvního vydání Josefa Platze, to on obsadil do role mluvičů Jiřího Lábusa, Milana Nedělu (později Otu Jiráka) nebo Zuzanu Skalníkovou.

Kdo vymyslel jména postav a název Studio Kamarád?

Já už to nejsem schopen rozlišit, byli jsme asi pětičlenná skupinka, která to dělala a kdo a co, to už asi není ani podstatné. Navíc jsme si nebyli jisti, jestli je to vlastně dobře. Jestli ty dvě hodiny není moc a jestli by děti neměly radši běhat venku. Tak jsme jim to aspoň v pořadu radili. Ale uvnitř jsme byli rádi, když nás neposlechli a dívaly se.

Jak se přihodilo, že jste se stal moderátorem?

Já jsem Studio Kamarád moderoval vlastně už od zkušebního vydání na podzim před lednovým startem.

Přitom to tak být nemělo, ten, kdo měl původně moderovat, si to rozmyslel a prostě nepřišel a tak jsem zaskočil a už jsem u toho zůstal. Nebyl jsem na to připravený, byl jsem neoholený, měl jsem dlouhé vlasy, což se divákům ovšem líbilo, něco takového tehdy v televizi k vidění často nebylo.

S přestávkami jsem tenhle pořad moderoval tuším do roku 1993 a byla to pro mě radost. Rád jsem si povídal s dětmi – byla tu například rubrika Můj hlas, kde děti vyslovovaly svoje názory – nebo jsem jim představoval osobnosti, o kterých jsem si myslel, že stojí za to je znát.

Když by Vám někdo před čtyřiceti lety řekl, že Studio Kamarád tu bude v roce 2020 nebo 2021, co byste si pomyslel?

Nevím. Studio Kamarád bylo po svém vzniku velice populární, byl to prostě úspěch. A tak mě vlastně ani nepřekvapuje, že se vysílá i dnes.

Musíte často slýchat, že na Vás vyrostlo několik generací. Jak se poslouchají taková slova?

Je to tak. Setkávám se docela často s tím, že mi někdo, třeba v metru nebo někde na ulici, řekne: „Na vás jsem vyrostl!“ nebo „Vy jste mě vychoval!“ A když k tomu dodá ještě „Díky!!!“, tak mám pocit, že to všechno stálo za to a tají se mi dech. Ale nezasloužím si to v žádném případě jenom já, stejný díl radosti patří všem, kteří se o tenhle pořad zasloužili a kteří mu i sloužili.

Podíváte se občas na dnešní díly, abyste zkontroloval, jak to dělají Vaši následovníci?

K některým vydáním dnešního Studia Kamarád dokonce i píšou scénáře. Je to samozřejmě trochu jiné než za dávných časů. Pořad se snaží být zábavnější, záleží mu na tom, aby se na něj děti dívaly v hojném počtu. Inu, svět se vyvíjí a my človíčkové s ním.

Jů a Hele jsou stále velmi populární, jaké další postavy se těšily velké oblibě?

Jů a Hele jsou jistota dobra, stejně jako pohádky. A jistota humoru, stejně jako dobré pohádky. Ale samozřejmě „zlo“ vzrušuje a tak na žebříčku popularity je hodně nahore zlobišák Muf. Ale i ostatní borci, třeba Hary Šouman nebo Tryskomyši mají své diváky a obdivovatele.

Svůj profesní život jste spojil s dětskou tvorbou. Jste podepsán pod scénářem Agenta v kapse, kterého Česká televize také odvysílá na podzim...

Agentu v kapse píšou, ale jenom některé díly, teď jsem se podílel ve větší míře například na cyklu o ekologii Rejpavá Žížala. Psát televizní pořady pro děti je docela dřina, ale přitom je to úžasná práce. Je hlavně převelice pestrá. S Vaškem Chaloupkem uděláme pořad o Africe, potom s kolegy připravíme zpravodajství z ptačích hnízd, ve večerníčku Kokoškovi na cestách zjistím, že slepice jsou vlastně úplně fenomenální, v hrané pohádce sám sebe ujistím, že princové jsou fakt úplně na draka a třeba zrovna ve Studiu Kamarád se potýkám s Mufem, který mně klidně vymaže stránku, kterou jsem právě dopsal.

Jak se liší dnešní dětské diváky od těch, když Studio Kamarád začínalo?

Jsou to děti, které se dívají jedním očkem na televizi a druhým sledují něco na mobilu. Vedle Jů a Hele znají a uznávají některé youtubery. Už nestojí před školou, aby volali na kamaráda: „Viděls to včera?! To byla pecka, jak tryskomyš odpálila Mufáka až na Měsíc!“ Ale jsou to pořád děti. A jejich srdíčka jsou stejně vnímavá a citlivá jako byla ta naše. Valí se toho na ně hodně. A tak se musíme snažit nabídnout jim něco, co je i tak upoutá. Takové věci jsou, vždycky jsou, jen to chce kapku hledání.

Kreativní producent Luděk Horký: Studio Kamarád bylo v rodinách s dětmi synonymem pro nedělní ráno

Čím pro Vás bylo Studio Kamarád v dětství?

V dětství to byl rituál. Těšil jsem se. Dlužno dodat, že jsem ročník 74. Neexistoval internet, televize neměla žádný dětský specializovaný kanál, video dorazilo do českých domácností, až když jsem byl školák, a nebylo vůbec běžné – u spolužáka ze základky, který ho jako jediný z nás měl od příbuzných z Belgie, se scházela koukat na filmy celá třída. Vysílání pro děti mělo v televizi svůj přesně vymezený čas a nebylo ho mnoho. Studio Kamarád tenkrát stálo v čele pelotonu dětských pořadů a všechny děti na něj čekaly. Nebyl jsem výjimkou. Fandil jsem Mufovi, zatímco Jůheláci mi připadali ve své nekonečné dobrotě dráždivě hloupí. Studio Kamarád, to tenkrát nebyly jen scénky mapetáků, do kterých jsou zabalené pohádky z archivu a akviziční seriály. V osmdesátých letech dvacátého století se pro Studio Kamarád vyráběly ve velkém i nové původní studiové pohádky a kabarety, tedy pořady, ze kterých se pásmo skládá. Vrcholem pro mě byly Malé televizní kabarety s Josefem Dvořákem, Štěpánkou Haničincovou, Jitkou Molavcovou, Pavlem Zedníčkem, Ondřejem Havelkou, Jirkou Lábusem a dalšími.

Čím si vysvětlujete tak velký úspěch Studia Kamarád a takovou životnost tohoto pořadu?

V dobře založené tradici z osmdesátých let. Tehdy bylo Studio Kamarád v rodinách s dětmi synonymem pro nedělní ráno. Jeho pravidelné sledování se rychle stalo rozšířeným zvykem, poslěze tradicí. Může za

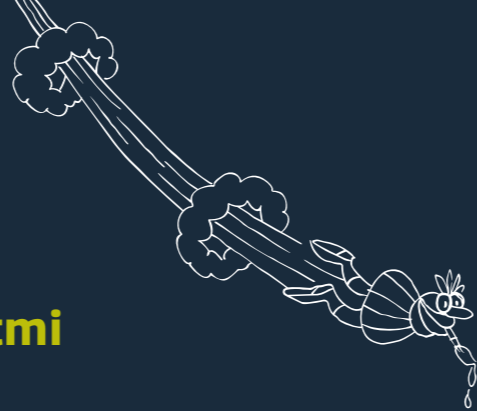
to kombinace dobře zvoleného vysílacího času s rodinnou atmosférou pořadu. Originální výtvarný styl Stanislava Holého je nadčasový a je blízký jak dětem, tak dospělým, stejně jako celková poetika pásma. Podařila se dokonalá věc, a sice že Studio Kamarád si v osmdesátých letech nejen získalo dětské diváky, ale že si v nich současně vychovalo budoucí rodiče důvěřující tomuto pořadu. Je to prostě „kulturní“ založená na dobře opečovávané značce. zaručuje pro své dětské diváky inteligentní zábavu a skutečně bezpečný mediální prostor.

Jiří Lábus je hlasem Jů hned od začátku a Ota Jiráček Hele namlouvá také velmi dlouho. Jak se Vám s nimi spolupracuje?

Skvěle. K tomu není co dodat. Snad to, že nejsou jen interprety textů, které napsali scenáristi. Oba herci přistupují k hlasové interpretaci postaviček Jů a Hele velmi autorským způsobem, bohatě pracují s podtexty a s citoslovci a osobitým způsobem scénáře při realizaci dotvářejí. Nejde přitom o improvizaci, ale o výsostnou, aktivní hereckou tvorbu určenou nejmladším divákům.

Jaké další postavičky kromě již zmíněných Jů a Hele mají dnešní děti nejraději?

Odpovědi na tenhle rozhovor píší z prostředí letního dětského tábora, na který jezdím jako vedoucí. Tak se zeptám přímo dětí – Elsa (z Ledového království), Mimoňové... a tak podobně. Hrdinové zahraniční provenience se dětem vybavují jako první.

Z českých, respektive československých postaviček bodují dlouhodobě zejména Pat a Mat. I proto Česká televize spolupracuje na výrobě dalších a dalších dílů.

Důležité je si říct, že děti milují především hrdiny příběhů. Jů a Hele nejsou hrdinové pohádek ani dobrodružných filmů. Jsou to moderátoři, i když loutkovi.

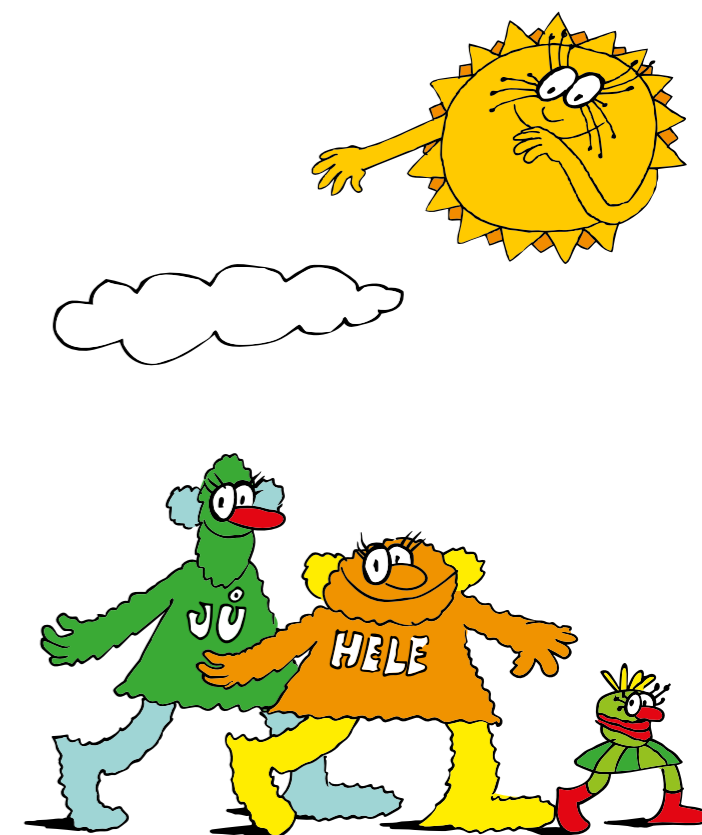
Na chodbách České televize se setkáváte s Jiřím Chalupou, kterého mají dospělí diváci spojeného se Studiem Kamarád. Dával Vám nějaké rady nebo konzultujete s ním někdy něco ohledně pořadu?

Jsem zvláštní případ. Specializovaná tvorba pro děti mě zajímala od rané dospělosti. Věnoval jsem se jí zejména na divadle. Diplomku jsem psal o metodách v pražském divadle pro děti ve čtyřicátých letech dvacátého století. Nebylo mi ještě ani dvacet let, když jsem se rozhodl, že se musím stůj co stůj blíže seznámit se zázemím televizní tvorby pro děti. Setkal jsem se nejprve se Štěpánkou Haničincovou, se kterou jsem dělal rozhovor pro deník Svobodné slovo. A Štěpánka mě seznámila s Jiřím Chalupou. Později jsem začal psát scénáře pro Studio Kamarád a on byl mým dramaturgem. Nejenže mé scénáře s laskavostí a trpělivostí připomínkoval, ale dost často je i přepisoval a sám upravoval. Byla to na jednu stranu zkouška pro mou ješitnost, ale zároveň velká škola. Můj vztah s Jiřím Chalupou se ani v nejmenším neomezuje na náhodná setkání na chodbách Kavčích hor. Jiří je, pokud jde o Studio Kamarád, mým patronem. Neměli bychom ovšem zapomínat na další dramaturgickou legendu české televizní tvorby pro děti, na Kateřinu Krejčí, jejíž profesní život je se Studiem Kamarád rovněž velmi silně svázán a která mi také mnohokrát velmi dobře poradila.

Co byste popřál Jůhelákům a Studiu Kamarád ke kulatému jubileu?

Jů a Hele přejí, aby se splnil sen Matěje Holého. Matěj je akademický sochař a syn Stanislava Holého, který intenzivně pracuje na tom, aby Jůheláci rozšířili své pole působnosti a vedle moderování Studia Kamarád se stali ještě i hrdiny nového 3D animovaného filmu.

Studiu Kamarád přejí, aby Muf neztratil nikdy sílu zlobit a děti se měly pořád na co koukat.

Planeta na prvním místě

Již od roku 2013 přináší ČT :D dětem nepřetržitě radost, zábavu i poučení. Děčko je bezpečné místo, kam se děti rády vracejí, je to svět fantazie bez hranic. Aby se takový vytvářel i okolní svět, planeta, která je a bude nadále domovem lidí, musí se o to všichni zasloužit. Pod heslem **JEDEME V TOM VŠICHNI SPOLU** vstupuje Děčko do osmého roku vysílání.

PLANETA JE PRGA

Projektová manažerka Monika Mrázová: Prostředí, ve kterém žijeme, je pro všechny důležité

Co v následujícím vysílacím roce Děčko vedle programových priorit chystá?

Po celý školní rok 2020/2021 se budeme věnovat tématu ochrany životního prostředí. Opět jsme zvolili zábavnou formu, kterou se budeme snažit tak náročné téma našim malým divákům přiblížit. Celým projektem pod názvem **PLANETA JE PRGA** bude děti provázet princezna Prga, kterou děti znají z nové letní soutěže Děčka. Tato neohrožená hrdinka Děčka se odvážně každý měsíc utká s novou výzvou. Samozřejmě v tom nebude sama, neboť si na pomoc vždy přizve děti. Ty budou mít možnost zapojit se do boje, dozvědět se mnoho informací a vyhrát ceny.

Jakým tématům se budete věnovat?

Tematicky jsme se snažili pokrýt širokou škálu oblastí – znečištění ovzduší, nakládání s odpadem, šetření s vodou a energií, snižování konzumu, starost o lesy, čistou přírodu a chemikálie v ní a jiné.

Jak bude projekt podpořen?

Od září jsme nasadili pořady s tematikou ochrany životního prostředí. Připravili jsme ekologický pořad Rejpavá žížala, který je též do vysílání nasazen od září. Velkou podporu projekt získal na webu Děčka, kde se jednotlivým tématům budeme věnovat podrobněji. Děti zde naleznou odkazy na pořady, soutěže a pozvánky na akce našich partnerů, kteří se s námi do propagace myšlenky ochrany naší planety zapojí.

Co je cílem projektu?

Naším cílem je přimět děti k tomu, aby přemýšlely o prostředí, které nás obklopuje, aby se aktivně zapojovaly do ochrany životního prostředí. Chceme poukázat na to, že prostředí, kde žijeme, je pro nás všechny důležité a že každý z nás může udělat něco pro to, aby se nám všem společně na této planetě dařilo dobře.

Festival filmů pro děti a mládež ve Zlíně

Česká televize je generálním mediálním partnerem 60. mezinárodního festivalu filmů pro děti a mládež Zlín Film Festival. O cenu v mezinárodní soutěžní kategorii animované tvorby pro děti se ucházejí i snímky z tvorby České televize Kdopak by se čertů bál – Kde se vzali, tu se vzali, Kosmix – Kometa a Na lanýže, jeden z dílů Mlsných medvědí příběhů. V kategorii evropských dokumentárních filmů pro děti a mládež bude uveden snímek Letní hokej. Ve Zlíně již tradičně bude předána Cena diváků ČT :D nejúspěšnějšímu krátkému animovanému filmu.

Povídkový film Mlsné medvědí příběhy režiserek Kateřiny Karhánkové a Alexandry Májové určený nejen

nejmenším divákům bude mít na festivalu 6. září od 10.45 hodin slavnostní premiéru za účasti režisérek a herců. Poté zamíří do kin v celé zemi. Hlasy nejlepším medvědí kamarádům Nedvědovi a Miškovi jim propůjčili David Novotný a Lukáš Příkazký, hudbu k filmu a ke zbrusu nové doprovodné písničce Medvědí sraz složil Prokop Holoubek z kapely Midi Lidi.

Uvedení filmu bude podpořeno i čtením Černíkových knížek v Domě ČT, který vyroste od pátku 4. září do čtvrtka 10. září na náměstí Míru ve Zlíně. Denně od 10.00 do 19.00 hodin bude zvát rodiny do děčkového světa. Potkat se tam mohou s moderátory a herci pořadů ČT :D.

Do kina: **Mlsné medvědí příběhy**

Medvědí kamarádi z úspěšného pásma Hurá na pohádky jsou zpět. Ten velký, to je Nedvěd, a ten mrňous zase Miška. Spolu podnikají ta nejláznivější dobrodružství, aby co nejjednodušeji nacpali svá věčně hladová břívka. V novém povídkovém filmu Mlsné medvědí příběhy v kinech mají obzvláště napilno. Dětská diváci uvidí, jak se tyto zábavní chlupáči seznámili, jak spolu vaří nebo ochutnávají lanýže, jak v létě slavi Vánoce, které každou zimu prospí, i jak se usmiřuje medvědí hádka. Dokonce je čeká obrovská hostina, kam dorazí medvědi z celého světa. Příběhy plné vtipu, dobrodružství a ponaučení ocení nejmenší diváci i jejich starší sourozenci a rodiče. Takže hurá na medvědy!

scénář: Alexandra Májová, Kateřina Karhánková, Tomáš Končinský, Milada Těšitelová, Bára Klárová // **režie:** Alexandra Májová, Kateřina Karhánková // **výtvarník:** Filip Pošivač // **hudba:** Prokop Holoubek // **zvuk:** Marek Poledna // **producent:** Bionaut Animation // **koproducent:** Česká televize – kreativní producentka Barbara Johnsonová // **podpořily:** Státní fond kinematografie, Creative Europe MEDIA Programme // **medvědy a jejich kamarády z lesa namluvili:** Lukáš Příkazký, David Novotný, Jan Vondráček, Pavla Tomicová

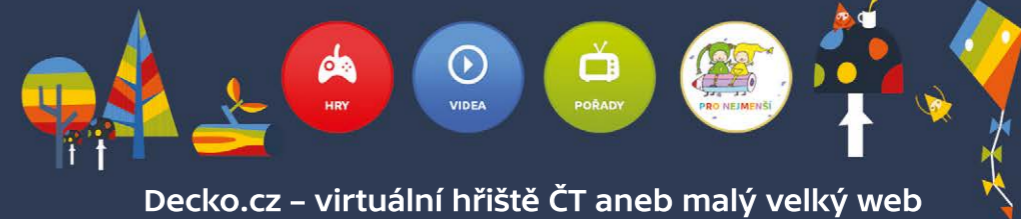

Večerníček má narozeniny

Přijďte do Galerie a prodejny ČT oslavit 55. výročí nejdéle vysílaného pořadu. Výstava potěší mále i velké návštěvníky. Připomene jak pohádky dříve natočené, tak i ty novější. Výstava je interaktivní a děti si užijí řadu her a audiovizuálních efektů. K vidění je každý den od 10 do 18 hodin na Kavčích horách, a to až do konce května příštího roku.

Výstava představuje Českou televizi jako významného tvůrce animované a dětské tvorby. „Nosnými tématy jsou prožitky, dětský svět a svět fantazie, ale také důležitý odkaz české animované tvorby pro děti jako jednoho z pokladů české kultury, který je prezentován množstvím scén, her a ukázek z nejnámějších pohádek. Návštěvníky seznámíme také s mistry a autory večerníčků,“ říká kurátorka výstavy **Jana Sommerová**.

Duchovním otcem myšlenky Večerníčku a jeho prvním dramaturgem byl Milan Nápravník. Proslulá znělka, která je vůbec nejstarší českou televizní znělkou a jednou z nejstarších v Evropě, vznikala v červenci a srpnu roku 1965. Hlas chlápce v papírové čepici propůjčil tehdy pětiletý Michal Citavý. Vůbec prvním večerníčkem se stala nedělní pohádka Kluk a kometa režiséra Ludvíka Ráží za účasti Černého divadla a Štěpánky Haničincové vysílaná 2. ledna 1965, první barevnou pohádku před spaním mohli diváci sledovat v roce 1973.

Decko.cz – virtuální hřiště ČT aneb malý velký web

Webový portál svým interaktivním obsahem, hrami a aplikacemi nejen doplňuje a rozšiřuje působnost jednotlivých pořadů, ale stal se rovněž nedílnou a vyhledávanou extenzí kanálu Děčko. Samostatnými projekty konzistentně buduje platformu nabízející dětem zábavu a zároveň i neformální vzdělávání v podobě, která je pro ně přitažlivá a samozřejmá. V září se děti po prázdninovém putování s letní hrou mohou vrátit na své oblíbené virtuální hřiště a zahrát si čtyři zbrusu nové hry.

GARÁŽ BEAT

(k pořadu Pětka z garáže)

V téhle skákačce se neřídiš zrakem, ale sluchem! Vyber si jedno z pěti zvířátek a zkus skákat co nejdéle do rytmu nemilosrdně tikajícího metronomu. Hra rozvíjí postřeh, rytmiku a muzikalitu a je určena dětem od 8 do 12 let.

ŽÍŽALÍ TRENAŽÉR

(k pořadu Rejpavá žížala)

Díky Rejpavé žížale zjistíš ledasco o tom, jak chránit naši Zemi, aby to bylo stále krásné místo k životu. V žížalím trenážéru se dozvíš spoustu věcí o žížalách samotných. Pojď si na vlastní - vlastně - na žížalí kůži vyzkoušet, jaké to je, celý den lézt pod zemí. Ale pozor! Aby tě něco nesezoblo nebo nepřekouslo! Hra dětem představí známé-neznámé zvíře - žížalu a její úlohu v přírodě a zároveň rozvíjí postřeh. Je pro děti od 4 do 8 let.

MLSNÍ MEDVĚDI

(k večerníčku Mlsné medvědí příběhy)

Co dělají Miška a Nedvěd – noví večerníčkoví medvědí kamarádi, když je zrovna nehoní mlsná? Trénují pamatováka! Interaktivní zvukové pexeso pro nejmenší trénuje nejen paměť vizuální, ale i zvukovou.

DĚČKOTOVÁRNA

Pojď se podívat, jak to funguje v továrně, kde vznikají tvé oblíbené Děčkohry, a pomoz nám jednu vyrobit. Seznámíš se se všemi, kdo tu pracují – s herními návrháři, designéry, programátory a dalšími. Neboj se, spolu to zvládneme. A vida, zrovna od dětí dorazila nová objednávka na hru – skoky autem přes řeku. Tak pojďme na to! Webová stránka, kde se děti hravou formou dozvědí, jak vznikají hry na Děčku a jaké profese jsou k tomu zapotřebí. Děčkotovárna je určena pro děti od 8 do 12 let.

OSTROV KOSTROV – MOBILNÍ APLIKACE

(hra navazující na prázdninovou hru Zachraň trosečníky!)

V létě děti s rodiči zachraňovaly postavičky Děčka, které ztroskotaly na tajném ostrově. Princezna Prga se stala neohroženou vůdkyní a spojkou postaviček s naším světem. Ve hře Ostrov Kostrov mohou děti i po prázdninách plnit výzvy, poodkrývat mytologii domorodců a prohledávat nově otevřené oblasti ostrova. Hra a nově i její mobilní verze je určena dětem od 6 do 12 let, rozvíjí prostorovou představivost, paměť a logické myšlení.

Kontakt pro média:

Daniel Maršalík

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

© Česká televize 2020

www.ceskatelevize.cz

